

РЕШЕНИЕ

№ 6373

гр. София, 04.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Гургана Мартинова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6739** по описа за **2021** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Държавна Агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ /ДА Д./, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез гл.юрисконсулт М.М. срещу Решение № 20107172 от 28.04.2021г., постановено по НАХД № 2572/2020г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 121-и състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 463/07.02.2020г. издадено от С. Д. П. – Председател на ДА „Д.“, с което на основание чл. 8 ал.2 т.15 и чл.69, ал.1, предложение трето, вр. чл.56, ал.1, т.9 от ЗЗНН, на [фирма] [населено място] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3 000.00лева за нарушение на чл. чл.69, ал.1, предложение трето, вр. чл.56, ал.1, т.9 от ЗЗНН.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на обжалваното решение поради неправилно приложение на материалния закон. Касаторът твърди, че атакуваното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се че нарушението за което е санкционирано дружеството е доказано. Претендира заплащане на направените разноски по делото и юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът се представлява от ю.к.М., която поддържа жалбата и представя писмени бележки.

Ответникът – [фирма] в съдебно заседание не се представлява. Не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор К. счита решението на СРС за правилно и незаконосъобразно и моли същото да бъде потвърдено.

Административен съд София – град, VI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

СРС приел за установено, че в хода на административното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до накърняване правото на защита на санкционираното лице. АУАН и НП са издадени от оправомощени за това лица в рамките на определената им компетентност. При съставянето а АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосновават отмяна на атакувания акт само на това основание. АУАН и НП отговарят на изискванията на чл.42 и 57 от ЗАНН.

СРС обаче е приел, че обжалваното НП е незаконосъобразно поради нарушение на материалния закон. Приел е на базата изготвена по делото ССЧЕ и приобщените писмени доказателства, че изводът на контролните органи за извършен В. от страна на [фирма], във връзка с което е съставен и Констативен протокол № 2155/27.11.2019г. със задължителни предписания, е направен единствено и само въз основа на информация, подадена от държателя на акцизен склад [фирма], според която дружеството е вложило гориво, придобито чрез В., без да се твърди, че този В. е осъществен от жалбоподателя. Правилно е заключението, че липсват доказателства, че е осъществен В. от страна на [фирма], тъй като липсват каквито и да било доказателства в тази насока, липсват първични документи установяващи закупуването на гориво от друга държава. Безспорно е било установено, че В. не е осъществен, тъй като за [фирма] не са били изпълнени кумулативно задължителните изисквания за В.. Установено е било, че дружествата доставчици на гориво – газ пропан-бутан са били дружества регистрирани в България с български ДДС номер, а именно [фирма] и [фирма]. Безспорно е установено, че [фирма] е вложител в данъчен склад [фирма] в качеството му на собственик на процесните количества горива, но същите са били придобити от дружества регистрирани в България и с място на изпълнение сделката в Република България. В хода на въззивното производство СРС не е установил внос или В. за тези две доставки на горива.

СРС правилно е приел, че [фирма] не се явява задължено лице по смисъла на чл.23 от ЗЗНН, тъй като през 2018г. не е участвало във формирането на нетния внос и В. на нефт и нефтопродукти по чл.2 ал.1 от ЗЗНН, за да е било задължено да поддържа нива на запасите за извънредни ситуации.

СРС е посочил, че в тежест на административния орган е било да установи тези факти и като не го е сторил и се е позовал само и единствено на Каснативния протокол от 27.11.2019г. е издал едно незаконосъобразно наказателно постановление.

За да отмени НП, СРС е приел, че при съставяне на АУАН и при издаване на НП не

са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обуславят отмяна на НП. Приел е, че неправилно е ангажирана административнонаказателна отговорност на нарушителя. Настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

В процесния случай е спорен фактът, че дали [фирма] е задължено лице по смисъла на чл.23 ал.2 от ЗЗНН във връзка с §1 т.11 от Допълнителните разпоредби на ЗЗНН за периода 30.04.2019г.-30.04.2020г. и осъществило ли е вътреобщностни пристигания /В./ на газ пропан-бутан.

СРС правилно е констатирал, че [фирма] не е извършило В. през 2018г.и съответно не е задължено лице по чл.23 ал.23 от ЗЗНН и следователно формално не е осъществил състава на нарушението, регламентирано в и неправилно е ангажирана административно наказателната отговорност на процесното дружество.

Съдът изцяло споделя фактическата обстановка описана в Решението на СРС, поради което и не намира за нужно да я преповтаря.

По изложените съображения, касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила включително и в частта за възлагане на разноските.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК, Административен съд София – град, VI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20107172 от 28.04.2021г., постановено по НАХД № 2572/2020г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 121-и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: